

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

KOCSIS GYULÁNÉ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(20915/07. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2012. november 8.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kocsis Gyuláné kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

Dragoljub Popović, *Elnök,*

Sajó András,

Paulo Pinto de Albuquerque, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*

2012. október 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (20915/07. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kocsis Gyuláné („a kérelmező”) 2007. április 3-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2011. április 13-án a kérelem közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1958-ban született és Nyírteleken él.

5. 2000 májusában a kérelmező kártérítési pert indított egy kórház ellen a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságon. A kérelmező azt állította, hogy fia halála 1999 októberében a kórház orvosainak nem hatékony kezelése miatt következett be. A Megyei Bíróság 2001 márciusában ítéletet hozott, megállapítva, hogy nem került bizonyításra okozati kapcsolat megléte az alperes állítólagos mulasztásai, valamint a haláleset között. Ezt a következtetést 2003. január 29-én hatályában fenntartotta a Legfelsőbb Bíróság fellebbviteli tanácsa is.

6. 2003. február 19-én a kérelmező perújítást kért az ügyben, amit a Megyei Bíróság 2003. május 7-én érdemi vizsgálat nélkül elutasított. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és 2003. szeptember 3-án új eljárásra utasította a Megyei Bíróságot.

7. 2004. május 7-én a Megyei Bíróság a háziorvos és az orvosok ellen halált okozó gondatlan veszélyeztetés miatt indított büntetőeljárás lezárásáig

felfüggesztette az eljárást. A Fővárosi Ítéltábla azonban megállapította, hogy nem szükséges megvárni a büntetőeljárás lezárását, mivel a két eljárás tárgya nem azonos. Ezért az Ítéltábla 2004. október 15-én elrendelte a polgári eljárás folytatását.

8. 2007. február 23-án a Megyei Bíróság ítéletet hozott. Fellebbezés nyomán a Debreceni Ítéltábla hatályon kívül helyezte az ítéletet, és 2008. január 17-én új eljárásra utasította az elsőfokú bíróságot.

9. A megismételt eljárásban a Megyei Bíróság elutasította a kérelmező keresetét. A határozatot az Ítéltábla 2010. július 8-án hatályában fenntartotta. A kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Legfelsőbb Bíróság elé, amit a bíróság 2011. március 30-án elutasított.

A JOG

10. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével. A Kormány vitatta az állítást.

11. A figyelembe veendő időszak 2000 májusában kezdődött, és 2011. március 30-án ért véget. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten körülbelül tíz évig és tizenegy hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Az összes elébe terjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, ami a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. A kérelmező a 6. cikk 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét is panaszolta. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a

kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról: a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok nem voltak pártatlanok, vagy hogy az eljárás más módon tisztességtelen vagy önkényes volt. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3.(a) bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

14. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és ilyen címen 8.000 eurót ítél meg számára.

15. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy nem vagyoni kár tekintetében az alperes Államnak három hónapon belül 8.000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2012. november 8-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök